

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2018. július 29.
Évközi 17. vasárnap

Kézről kézre

Bár János evangélista beszámolója a csodálatos kenyérszaporításról több apró részletet tartalmaz, a leírás mégis nagyon vázlatos marad. Mintha csak arra a néhány mozzanatra koncentrálna, amelyek majd fontosak lesznek Jézus beszédében, melyet ezt követően intéz a néphez.

Az ötezer férfi említésével az evangélista hangsúlyozza, hogy valóban nagy tömeg lehetett, hiszen nyilvánvalóan asszonyok és gyermekek is lehettek jelen az esetnél. Máté, Márk és Lukács evangélista írásában többször is találkozunk azzal, hogy Jézust nagy tömeg veszi körül, de János evangéliumában tulajdonképpen ez az egyetlen hely, ez az egyetlen esemény, amikor nagy tömeg van jelen. Így még nagyobb jelentősége van annak, hogy sokan részeseznek a Jézus által kapott ételből és sokan hallgatják ezt követően tanítását az élő kenyérről. Jézus cselekedetében megfigyelhető a jó pásztor gondoskodása, amiről már szót ejtettünk az elmúlt vasárnapi evangélium kapcsán, egyaránt odafigyel az emberek testi és lelki igényeire. Tanítása lelki táplálék, a kenyér pedig a test táplálására szolgál.

Később aztán a kenyeret adja lelki eledelekként, s benne önmagát. Most is ő veszi észre az emberek éhségét, ezért kérdezi Fülöp apostoltól: „Honnan vegyünk kenyeret, hogy legyen mit enniük?” Fülöp apostol gyorsan elkezd számolgatni magában, hogy mennyi pénzre volna szükség ahhoz, hogy mindenki számára kenyeret vegyenek, de igyekezete teljesen felesleges, hiszen nincs a közelben piac, a Galileai-tenger partján a kenyérvásárlás ötlete megvalósíthatatlan. Jézus nem is gondolkodik természetes megoldásban, ő természetfeletti módon oldja meg a helyzetet, csodát tesz, hogy mindenki jóllakjon.

A csodálatos kenyérszaporítás eseményét János evangélista vázlatos leírása alapján, illetve annak ellenére is könnyen magunk elé képzelhetjük: A fiú kivesszi tarisznyájából az öt kenyeret és a két halat és Jézus kezébe adja. Ő hálát ad, átadja az apostoloknak, az apostolok pedig továbbadják a letelepedett embereknek. A fiú is kap egy darabot. Ami korábban elfért tarisznyájában és két kezében, az most száz és ezer, és újabb ezer ember kezébe kerül, egyre több lesz.

A kenyér kézről kézre jár, mindenkinek jut belőle bőséggel.

Kezek

Az utóbbi időben elterjedt, hogy a szentmisén, az áldozás szertartásakor egyesek a kezükbe, nyitott tenyerükbe kérik az Oltáriszentséget.

Egy kisfiú kezén még látszik a filctoll vagy a zsírkréta nyoma, amivel reggel, még a szentmise előtt játszott, rajzolt. Aztán egy kislány jön, aki talán életében először próbálta a körömlakot. Egyszer egy munkásember nyújtja feszült, erős kezét az Oltáriszentség vételére, máskor egy nagymama, aki talán unokái simogatására használja legtöbbször kezét. Aztán egy édesanya jön, aki csak az áldozás néhány pillanatára engedi el a vele jövő kisgyermek kezét, aztán sietve újra megfogja azt.

Érdemes néha a magunk kezére is pillantanunk. És a szívünkbe is. Méltó vagyok arra, hogy az Úr nekem adja önmagát?

Megosztott kenyér

Urunk, Jézus Krisztus! Minden szentmisében felelevenedik előttünk a csodálatos kenyérszaporítás eseménye és megismétlődik az utolsó vacsora is.

Te valóságosan jelenvalóvá válsz az átváltoztatott kenyérben, hogy a szentáldozásban nekünk add önmagad és mi egyesüljünk veled. Bőséggel adod nekünk az igazság tanítását, mint lelki táplálékot, és ajándékként adod nekünk önmagad az Oltáriszentségekben. Köszönjük, hogy megosztod veled életedet. Indíts minket, hogy mi is megosszuk kenyérünket és életünket embertársainkkal!

**Évközi 17.
vasárnap**
2Kír 4,42-44
Ef 4,1-6
Jn 6,1-15

Hétfő
Jer 13,1-11
Mt 13,31-35

Kedd
Jer 14,17-22
Mt 13,36-43

Szerda
Jer 15,10.16-21
Mt 13,44-46

Csütörtök
Jer 18,1-6
Mt 13,47-53

Péntek
Jer 26,1-9
Mt 13,54-58

Szombat
Jer 26,11-16.24
Mt 14,1-12

**Évközi 18.
vasárnap**
Kív 16,2-4.12-15
Ef 4,17.20-24
Jn 6,24-35